

ಶಾಲೆ, ಕಾರೇಜು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ನಾನಾ ನಮೂನೆಯ ‘ಭದ್ರವೇಷ’ ಅಥವಾ ‘ಘ್ಯಾನಿ ದೈಸ್’ ಸ್ವರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡೇ ಬೇಕಿದವರು ನಾವೆಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯತಿರೀಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದು, ಅಣಂ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಉರಿನ ಸ್ವರ್ಗಿಯ ಹಗಣ ಅಥವಾ ಹಗರಣದಲ್ಲಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಚಕ್ಷುದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧ ವೇಷಧಾರಿಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಜಂಬೂ ಸಾರಾ ಅದು ಅಥವಾ ರಿಪಾರ್ ಕೋಡೆ ಮೆರವರ್ಗೆ. ಹಾಲಕ್ಕಿ ಸಮುದಾಯದವರ ಸ್ವರ್ಗಿಯ ಆಕರಣೆಯ ಕಲಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣದ ಹುಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಸಂಚೆ ಅದು, ತೇಲರ್, ಪೋಸ್ಟ್‌ಮನ್, ಭೀಮ, ಹನುಮಂತ, ಶನಿ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ‘ನಮ್ಮ’ ವೇಷ. ಭೀಮನ ಕ್ಯಾಲಿ ಗದೆಯ ಬದಲಿಗೆ ತೆಗಿನ ಹೆಡ ಪಂಟೆ, ಹನುಮಂತನ ಸುರುಳಿ ಸುರುಳಿ ಬಾಲದ ತುಂಬಿಗೆ ಸುರುಸುರು ಬ್ರಹ್ಮ ಇದ್ದರೆ, ಪೋಸ್ಟ್‌ಮನ್, ‘ಕಾಗದ ಉಂಟೆಗ್ರೇ, ಮನಿ ಆಡರ್ರೋ’ – ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಸ್ಕೆಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಘನಕಾರ್ಯ ಇದ್ದವನಂತೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದ. ಕೆಲವರಿಗೆ, ‘ಚಿಯ್ ನಿಲ್ಲಿ, ನಿಮಗೆ ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ’ – ಎಂದು ಹರುತು ರದ್ದಿ ಕಾಗದ ಕೊಟ್ಟಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ನಡುವೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಗಮನವನ್ನು ತುರ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೇಳಿಯುವ ವೇಷ ಅಂದರೆ ಅದು ‘ಲೇಡಿ’. ಹೊದು. ಹೇಂಗಿನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ ಗಂಡಿನ ಆ ಚಕಪಕ ಸಣ್ಣ ಲಂಗ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣಿದ ಬೆಲ್ಲು, ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಳದಿ ಅಂಚನೆ ಕಡುಗಪ್ಪ ಕನ್ನಡಕ, ಚೌರಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟಾರಿ ಚಕಪಕ ಬಲ್ಲಗ್ರಾಂದ ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಿವ್ಯ ಬಾಂದು ಮತ್ತು ಕೈಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಆಟಗೆಯಿ ಗಿರಿಖೆಯಂತೆ ಬೆರಳ ಸುತ್ತ ಚೆಮ್ಮಿಸುವ ವ್ಯಾನಿಟಿ ಬಾಗು. ಅದು ಬೇಗಡೆ ಕಾಗದದಿಂದ ರೂಪಿತವಾಗಿ ಚಕಪಕ ಮಿನಗ್ನಿತ್ತಿತ್ತು, ಕೆಲವು ಸಿಗರೆಟು ಪ್ರಾಕುಪಗಳೊಳಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಹಳದಿ ಬೇಗಡೆಯ ಕಾಗದದಂತೆ.

